

Vypraveno
dne 21.6.13 75

MVCRP00X1Z2Q

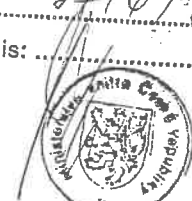

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0093r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 21.6.2013
podpis:

V Praze dne 17-06-2013
č.j.: MV-46154-4/VS-2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

Irák, státní občan Iráku, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 20.2.2013, č.j.: VS-2419/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Magistrátu města Brna požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), doručena dne 10.9.2012. Žadateli byla v České republice poskytnuta mezinárodní ochrana od 19.4.2007. Žadatel je svobodný, bezdětný, státním občanem Iráku.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel přicestoval do České republiky spolu se svými rodiči a sourozenci v únoru 2007. V letech 2007-2011 absolvoval Gymnázium v Brně. V současné době je studentem bakalářského studijního programu na Stavební fakultě Vysokého učení technického v Brně.

II.

Ministerstvo vnitra, usnesením ze dne 12.11.2012, č.j.: VS-2419/53/2-2012, přerušilo podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení

o žádosti. Žadatel byl vyzván, aby do 17.12.2012 doložil potřebné podklady pro rozhodnutí. V souladu s ustanovením § 47 správního řádu byl současně informován, že podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství, bylo zahájeno správní řízení o žádosti. Podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu byl dále poučen o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí ve věci, včetně práva vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, i k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Byl rovněž poučen o možnosti zvolit si zmocněnce ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu. Žadatel byl rovněž poučen o postupu předání dotčených dokladů Ministerstvu vnitra a o tom, že tyto podklady jsou nezbytné pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Rovněž byl poučen o následcích nedodání předmětných dokladů ve stanovené lhůtě, tj., o možnosti zastavení správního řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

III.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Jelikož mu byla na území České republiky udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 13 zákona č. 325/1999Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neprokazuje splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Přestože žadatel splňuje výše citované zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, rozhodlo se Ministerstvo vnitra žádosti prozatím nevyhovět a nevydat mu příslib udělení státního občanství České republiky. Z platné právní úpravy nabývání a pozbývání státního občanství České republiky vyplývá, že ani žadateli, který splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení státního občanství České republiky, nemusí být vyhověno. Ministerstvo vnitra přihlédlo ke skutečnosti, že celkovou integraci žadatele v České republice nelze zatím považovat za zcela završenou, a proto svým rozhodnutím ze dne 20.2.2013 jeho žádost zamítlo.

IV.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli doručeno dne 26.2.2013. Dne 11.3.2013 proti němu podal žadatel včasný rozklad. V něm uvádí, že s citovaným rozhodnutím a jeho odůvodněním nesouhlasí. Českou republiku považuje za svůj domov a novou vlast a plně sdílí hodnoty české společnosti. Ačkoli v současné době ještě není ekonomicky plně aktivní a materiálně nezávislý, má za to, že skutečnost, že splnil vysoké nároky studia na gymnáziu, dále úspěšně postupuje v náročném studiu na vysoké škole, s odkazem na jeho dobré intelektuální, volní a morální vlastnosti, vede k předpokladu, že se záhy po ukončení vysokoškolského studia dobře uplatní na trhu práce. Věř, že své schopnosti a nabyté

vědomostí a znalostí brzy dobře zúročí a oplatí tak České republice veškerou velkorysou pomoc, kterou mu od počátku jeho pobytu poskytuje, za což je velmi vděčný a cítí se hluboce zavázaný. Dále je přesvědčen, že vykazuje vysokou míru integrace do české společnosti svědčící o tom, že jeho vztah k České republice je natolik trvalý, úzký a pevný, že dosahuje kvality vztahu státoobčanského. Jelikož je zletilý a až na financování studia samostatný, má za to, že ačkoli rodiče financují jeho studium na vysoké škole, nelze neudělení státního občanství odůvodnit naplňováním zásady jednotného státního občanství s rodiči a sourozenci. Je přesvědčen, že jeho žádost by měla být posouzena nezávisle na ostatních členech jeho rodiny.

Žadatel dále v rozkladu konstatuje, že připustí-li však, že je otázka státního občanství ostatních členů jeho rodiny relevantní, pak má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu nevychází ze stavu věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dosud totiž nebylo pravomocně ukončeno řízení o žádostech ostatních členů jeho rodiny a je zde tedy stále možnost, že jim bude státní občanství v brzké době uděleno. Je toho názoru, že i ostatní členové jeho rodiny dosáhli vysokého stupně integrace, která dává dostatek důvodů, aby jim bylo uděleno státní občanství České republiky. Ačkoli je rozhodnutí o udělení státního občanství na správním uvážení Ministerstva vnitra, je toto povinno v průběhu řízení dodržovat právní předpisy včetně procesních práv žadatele. V jeho případě však Ministerstvo vnitra, jak je shora uvedeno, tyto procesní předpisy ve vztahu k citovanému usnesení § 3 správního řádu nedodrželo.

Z výše uvedených důvodů žadatel navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil a to tak, aby jeho žádosti vyhověl, případně aby napadené rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a vrátil je zpět Ministerstvu vnitra k novému projednání a rozhodnutí.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti (udělení mezinárodní ochrany), nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, před Magistrátem města Brna prokázal znalost českého jazyka a plní povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu upravující pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Jelikož mu byla na území České republiky udělena mezinárodní ochrana, neprokazuje splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Přestože žadatel splňuje výše citované zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, a splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství neprokazuje, Ministerstvo vnitra jeho žádosti nevyhovělo. Ministerstvo vnitra přihlédl k zásadě jednotného státního občanství v rodině za situace, kdy rodičům žadatele i jeho sourozencům, rovněž státním občanům Iráku, nebylo dosud státní občanství České republiky uděleno.

Ministr vnitra uvádí, že rozklad žadatele splňuje náležitosti dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, neboť upozorňuje na nesprávnost napadeného rozhodnutí, ve kterém nesouhlasí zejména s důvody v něm uvedenými, pro které mu nebylo ze strany Ministerstva vnitra vyhověno jeho žádosti.

Ve vztahu k podanému rozkladu ministr vnitra uvádí, že žadatel je jako student druhého ročníku prezenčního studia na Fakultě stavební Vysokého učení Technického v Brně zcela odkázán na příjmy rodičů, jejichž pracovní integrace zde není zcela dovršena s tím, že matka žadatele pracuje teprve od loňského roku, přičemž předtím byla pět let evidována na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Rodiče žadatele byli dlouho odkázáni na sociální dávky a na příjem finančních prostředků ze zahraničí.

Žadatel sice pobývá v České republice od roku 2007, kdy mu byl udělen azyl a splňuje tak podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, nicméně celková doba jeho zdejšího pobytu činí cca 6 let, naprostou většinu svého života zatím prožil v Iráku. Ministr vnitra zásadně odmítá názor žadatele, že v průběhu správního řízení nedodržovalo Ministerstvo vnitra jeho procesní práva, když vzalo v úvahu, že ostatním členům jeho rodiny zatím nebylo uděleno státní občanství České republiky a jsou tak nadále státní občané Iráku. Z uvedeného tak vyplývá, že žadatel z hlediska rodinné integrace nemá v současné době žádné vazby na státní občany České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že ze spisových materiálů bylo zjištěno, že žádosti žadatele nebylo Ministerstvem vnitra vyhověno především z důvodu jeho nedostatečné integrace do české společnosti, kterou rovněž ministr vnitra zatím nepovažuje za zcela završenou.

V uvedené souvislosti odkazuje ministr vnitra na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby dosáhla ve společnosti vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství.

VI.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu prvoinstančního správního orgánu takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s rozhodnutím Ministerstva vnitra, kterým nebylo žádosti žadatele vyhověno. Přestože žadatel splňuje potřebné zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, nabyt ministr vnitra přesvědčení, že by mu měl být dán čas, aby prokázal, že se v České společnosti již dostatečně integroval.

Proto na základě návrhu rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

